

Фридерун Райхенцетер

Как порастват малките таралежи

Разказ за таралежите
и други горски животни

С илюстрации от Ханс-Гюнтер Дьоринг

Издателство „Фюм“

Събудете се, вече е пролет!

Край на зимата! Най-после! От ден на ден слънцето грее все по-силно, става все по-топло и снегът почти се е стопил. В гората настъпва весело оживление. Чуруликат птици, дочува се барабанене на кълвач, подали са се първите свежозелени тревички и първите пролетни цветя. Откъм лешниковия храст внезапно нещо прошумолява и купчината сухи листа под него се раздвижва.

Какво става?

Явно през зимата някой е живял под храста и сега излиза от убежището си.

Изпод листата се подава остра муцунка с черно носле, след това – черни кръгли очички, космати уши, гръб, покрит с бодли. Таралеж! По-точно таралежка, защото е женска.

С какво се хранят таралежите?

Най-много обичат червеи и насекоми.

Бръмбари

Стоножки

Паяци

Гъсеници

Дъждовни червеи

Охлюви

Ядат плодове, но те не са любимото им лакомство.

Ама че глад!

Ох, колко слаба е таралежката! И е много гладна. Стомахът ѝ е съвсем празен, защото през цялата зима е спала зимен сън и нищо не е яла. Изтощена е, всяка крачка ѝ струва огромно усилие, но тя е наясно: непременно трябва да намери нещо за ядене. Веднага! Таралежката започва да гуши и да рови с острата си муцунка из сухите листа и треви, в пръстта и мъховете. Няма как някъде наоколо да не пълзи нещо за ядене! Аха, ето го – тя съзира един тлъст дъждовен червей.

*Дъждовен червей?! Нима става за ядене?
И още как! Дори е много вкусен!*

За таралежите дъждовните червеи са истински деликатес. Таралежката изяжда плячката си и доволно примлясква. След като е хапнала, се чувства много по-добре и вече ходи доста по-уверено. Сега се връща в храсталаците, където ще прекара деня. Ще излезе отново да търси храна чак вечерта.

На лов през нощта

В небето проблясват безброй звезди, а луната сякаш се усмихва и залива гората със сребриста светлина. Каква прекрасна нощ! Таралежката излиза от убежището си и тръгва на лов. Но не само тя търси храна под прикритието на тъмнината. Животните, които ловуват нощем, са много. Наблизо дебне една крастава жаба, а в мочурището квака хорът на зелените водни жаби. Таралежката се заслушва и изведнъж се сепва – от храстите се чува подозрително шумолене. В същия миг тя съзира две вторачени в нея очи. Лисица!

Таралежката светкавично прибира лапички и се свива на кълбо. Сега прилича на бодлива топка.

Ще може ли лисицата да ухапе таралежката?

Не. Коремчето и муцунката на таралежа не са покрити с бодли, но сега те са скрити в бодливото кълбо и лисицата не може да ги докопа.

Кума Лиса побутва с лапа бодливата топка. Тя само се претъркулва, но не се отпуска. Лисицата се отказва и си тръгва гладна и ядосана. Ама че лош късмет има днес! Таралежката остава свита на кълбо, докато се увери, че опасността е преминала.

Други нощни животни

Таралежите са нощни ловци. Тръгват да си търсят храна на смрачаване. Още много други животни си почиват през деня, а излизат да си търсят храна след залез-слънце.

Крастава жаба

Земеровка

Сова

Дива свиня

Лисица

Таралежите трябва да се пазят от лисиците!